

NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE

Buenos Aires, dne 29. julija 1933.

Številka 12.

Evangelij osme pobinkošne nedelje

Lk 16, 1—9

Tisti čas je povedal Jezus svojim učencem to priliko:

Bil je bogatin, ki je imel oskrbnika, in tega so mu zatožili, da mu imetje zapravlja.

Poklical ga je torej ter mu rekel:

“Kaj to slišim o tebi? Daj odgovor o svojem oskrbovanju, zakaj poslej ne boš mogel biti več oskrbnik?”

Oskrbnik pa je rekel sam pri sebi:

“Kaj naj storim, ker mi moj gospod jemlje oskrbnništvo? Kopati ne morem, beračiti me je sram. — Vem kaj bom storil, da me sprejmejo

v svoje hiše, ko bom od oskrbnništva odstavljen!”

In poklical je dolžnike svojega gospoda, vsakega posebej, in dejal prvemu:

“Koliko si dolžan mojemu gospodu?”

“Sto mer (1) olja” je rekel ta.

On pa mu je dejal: “Vzemi svoje pismo, brž sedi in zapiši: petdeset”.

Nato je rekel drugemu: “Koliko si pa ti dolžan?”

Ta je rekel: “Sto mer (2) žita”.

Pravi mu: “Vzemi svoje pismo in zapiši: osemdeset!”

In Gospod je pohvalil (3) krivičnega oskrbnika, da je razumno storil. Zakaj otroci tega sveta so nasproti svojemu rodu razumnejši kakor otroci luči (4).

In jaz vam pravim: Pri-
dobite si prijateljev s krivič-
nim mamonom (5), da vas
ko obnemorete, sprejmejo v
večna bivališča.

(1) “Mera” se je imenovala po-
soda za tekočine, ki je držala štiri-
deset litrov.

(2) “Mera” za žito je bila de-
setkrat večja kakor “mera” za
tekočine in je držala torej štiri-
sto litrov.

(3) Gospodar ni pohvalil oskr-
bnika zaradi dejanja samega, ki
je bilo očitno krivično, ampak
zaradi premetenosti s katero se
je oskrbnik znal preskrbeti za bo-
dočnost.

(4) Otroci tega sveta, to je lju-
dje na sploh, posebno hudobni lju-
dje, so v skrbi za svetne dobrine
razumnejši in iznajdljivejši, ka-
kor otroci luči (ki jim sveti luč
razodetja) v skrbi za nadsvetne
dobrene.

(5) Bogastvo (mamom) se zato
imenuje krivično, ker je mnogo-
krat po krivici pridobljeno, in ker
je pogostvo vir krivice in razno-
vrstnih grehov.

Evangeljska misel: Ali
kdaj pomisliš, da boš moral
tudi ti dati račun o svojem
oskrbovanju, to je o svojem
življenju?

Cerkveni kole- dar

30. julij — osma pobinkošna ne-
delja — slovenske božje službe
na Paternalu, Avalos 250, po na-
vadi dopoldne ob desetih in po-
poldne ob štirih.

31. julij — ponedeljek — spo-
min svetega Ignacija ustanovite-
lja Družbe Jezusove, jezuitov, o
katerih bo treba zaradi pomanj-
kanja prostora prihodnjic kaj več
povedati.

1. avgust — torek — spomin
vezi, verig, svetega Petra, onih
s katerimi je bil zvezan v jeru-

zalemski in rimski ječi. Njim na čast je zgradila cesarica Evdoksija lepo cerkev, v kateri se verige še danes hranijo, in ki je bila posvečena današnji dan.

2. avgust — sredo — spomin svetega škofa in cerkvenega učnika Alfonza Ligvorskega, ustanovitelja reda očetov Redemptoristov. — Kateri obiščejo od torke opoldne do polnoči od srede na četrtek frančiškansko baziliko Alsina y Defensa in molijo po papeževem namenu (za razširjenje vere, povišanje Cerkve, izpreobrnjenje grešnikov, mir in edinstvo med krščanskimi vlada-ri in oblastniki, iztrebitev krive ver) prejmejo popolni odpustek imenovan poreijunkulski (po poreijunkulski kapeli svetega Frančiška poleg mesta Assisija), če prejmejo svete zakramente današnji dan, ali osem dni prej ali osem dni pozneje.

3. avgusto — četrtek — spominski dan najdenja telesnih ostankov prvega mučenca Štefana in svetih Gamaliela, Nikodema in Alibona, ki so bili pokopani blizu skupaj, za katerih grobove pa dolgo časa nihče ni vedel in so bili šele za časa cesarja Teodozija Mlajšega spet najdeni.

4. avgust — petek — spomin svetega Dominika ustanovitelja reda Dominikancev. — Hkrati prvi petek meseca avgusta. Kateri opravljajo priporočljivo pobožnost prvih petkov imajo (kakor vedno) priliko za spoved v četrtek od šestih zvečer dalje in v petek od pol sedmih do pol osmih zjutraj.

5. avgust — sobota — spomin posvečenja ene najlepših in najstarejših rimskih cerkva, katero sta dala na svoje stroške sezidati dva plemenita Rimljana in je bila imenovana bazilika Marije Snežnice, ker je poseben čudež — sneg sredi avgusta — določil prostor, kjer naj bo postavljena.

6. avgust — deveta pobinkoštna nedelja — slovenske božje službe po navadi.

Vsa tapetniška dela
Salgüero 1854
CESAR LENARDIČ

Nadškof dr. Anton Bonaventura Jeglič

So možje, ki po svojih bodisi prirojenih, bodisi privzgojenih, bodisi obojnih spretnostih in zmožnostih, in po svoji poštenosti brez graje visoko nadkriljujejo svoje vrstnike, in tako odločilno vplivajo na dobo v kateri živijo, da bi se obrnil brez njihovega sodelovanja tok časa v čisto drugo smer, kakor se je po njihovem prizadevanju. Njihov duh preživlja dobo njihovega zemeljskega življenja. Ko je njihovo truplo že zdavnaj strohnelo v grobu, je njihov spomin med ljudmi še vedno svež in njegovo davno snovanje še vedno oblikuje narode in dobe.

Tak mož je bivši ljubljanski škof in sedanji nadškof dr. Anton Bonaventura Jeglič.

20. maja leta 1898 so topovski streli iz ljubljanskega gradu svečano naznanili prihod novega škofa v belo Ljubljano. Kanceler ljubljanske škofije je v stolni cerkvi kapitlju in vernemu ljudstvu svečano prebral papežka in cesarska pisma s katerimi je bil Anton Bonaventura Jeglič imenovan in potrjen za ljubljanskega škofa. V tistem trenutku je prevzvišeni škof slovesno prevzel svojo škofovsko oblast, ki jo je neverjetno modro, previdno in us-

PRI VAŠIH NAKUPIH

se ozirajte pred vsem na cenjene tvrdke ki oglašajo v tem listu, in pomagajo nam in Vam. Vedite, da bi brez njih lista ne imeli.

pešno vodil dolgih dvaintrideset let.

Takrat so zavladali tudi v Sloveniji časi o katerih je pisal apostol Pavel: Pride čas, ko ljudje zdravega nauka ne bodo prenesli, temveč si bodo iskali za poslušanje prijetnih učiteljev po svojih željah, in bodo ušesa odvracali od resnice, obračali pa se bodo k bajkam.

Jegličevo škofovanje v takih časih ni moglo in ni smelo biti v kamre in zakristije skrita učenost in svetost, marveč je moralo biti uravnano po navodilih istega apostola svojemu učencu in škofu Timoteju: Oznanjuj božjo besedo in odločno nastopaj, naj se zdi komu prilično ali neprilično, prepričaj, svari, opominjaj z vsem potrpljenjem in učenjem! Nihče naj ne zaničuje tvoje mladosti.

Lahko se reče, da je v teh svetopisemskih besedah povzeto vse Jegličevo škofovsko življenje.

Škof Jeglič se je lotil svoje težke naloge kot zrel mož, ki ve kaj hoče in se ne straši nobenih težav za doseg svojega cilja.

Čeprav se je razumljivo izživljal predvsem v skrbi za versko-nravno rast slovenske-

PRODAMO

prvovrsten razmnoževalen (tiskarski) stroj, izum slovitega Amerikanca Edisona, primeren tudi za razmnoževanje not in vsakovrstnih risb. Nov stane \$ 1.250, mi pa ga damo za \$ 350.—. Več v upravi.

KAKO

pa naj zvedo slovenski izseljenci kaj da prodajate in kaj da kupujete? Proverite svoje želje javno v cenemem malem oglasu našega lista. Tako imate največ verjetnosti, da boste uspeli.

ga ljudstva, je bilo vendar njegovo življenje Slovence na vse strani plodno in koristno. Škof Jeglič je osnoval prvo slovensko gimnazijo, izdajal prve slovenske srednješolske učne knjige, brez njegove odločne, včasih skoro krute podpore, bi prosvetno delo po slovenskih deželah nikoli tako veselo ne zacvetelo in zadružno gospodarstvo našemu ljudstvu nikoli toliko ne koristilo. Neizmerna škoda bi bila če bi bil škof Jeglič politiko popolnoma prepuštil nezmožnim, nekrščanskim in dostikrat tudi nepoštenim ljudem, ki so ne vem zakaj — ali pa vem — ve-

dno hoteli imeti do nje izključno pravico. V teh časih je treba posebno povdariti Jegličev odločni in resnično junški nastop za mlado Jugoslavijo, ki je imela v tistih časih na vseh straneh toliko odločnih in vplivnih sovražnikov.

Razumljivo je, da je moral imeti mož Jegličevega značaja tudi nasprotnikov, ravno tako odločnih, neizprosnih in pogumnih, kakor je bil on sam, nasprotnikov, ki so ga včasih prostaško zmerjali in grdili, kar je vedno znamenje idejne slabosti in nepoštenih, zahrbtnih namer, ki jih ni mogoče javno

povedati. Noben nasprotnik mu vendar nikoli ni mogel očitati nesposobnosti, nedelavnosti, kakoršnekoli sebičnosti ali katerekoli nepoštenosti.

Ko se danes vse katoliško slovenstvo zbira okrog telesno in duševno še vedno čilega tri in osemdesetletnega starčka, želimo biti tudi mi vsaj v duhu združeni z mnogimi desettisoči slovenskega ljudstva na ljubljanskem stadionu in se z vsem srcem pridružujemo občudovanju, zahvali, častitkam, voščilom in molitvam za največjega Slovenca.

STORŽEK

Po LORENZINI — LOVRENČIČU

(2)

“Seveda sem; jaz sem Murn Marnjač, ki stanujem v teh prostorih že sto let in čez.”

“Prav, a danes je to stanovanje moje”, je poudaril lesenjak, in če mi hočeš napraviti posebno veselje, glej, da brez obotavljanja izgineš!”

“Veš kaj,” je odgovoril Murn, “prej pa se res ne poberem odtod, dokler ti ne zaupam velike resnice!”

“Le hitro z njo na dan, potem jo pa pobriši!”

“Gorje si ga onim mladencem, ki se zoperstavijo svojim rodcem ino napustijo otcov dom! Nikdar jim ne bo dobro na tem sveti ino prej ali pozlej se bodo bridko kešali.”

“O le marnjaj, Murnček moj, kakor misliš in meniš; jaz jo pa le uberem jutri zarana odtod, ker če bi ostal, bi

me doletelo, kar doleti vse dečake moje starosti: v šolo bi me dali in hočeš nočeš — moral bi se učiti. A jaz — odkrito in zaupno ti povem — nimam prav nič volje za to, rajši letam za metulji in plezam po drevju in iztikam ptičja gnezda ter pobiram mladiče.”

“O ti šema trapasta, ali ne veš, da postaneš tako lepega dne lep bedast osel in si bodo vsi iz tebe norea brili?”

“Taka prerokovanja obdržil zase, ščurkač!” je zakričal Storžek.

Toda Murn, ki je bil potrpečljiv modrijan, ni zameril Storžku njegove neotesanosti in je nadaljeval z istim mirnim glasom:

“Če se ti že ne ljubi hodi ti v šolo, zakaj bi se ne učil kakega rokodelstva, da bi si lahko pošteno prislužil svoj

kos kruha!”

“Hočeš, da ti povem?” je odvrnil Storžek, ki je postal že nestrpen. “Med vsemi rokodelstvi na svetu bi bilo eno samo, za katerega se navdušujem.”

“In to bi bilo?...”

“Rokodelstvo jedace, pitja, spanja, zabave in potepanja od jutra do večera.”

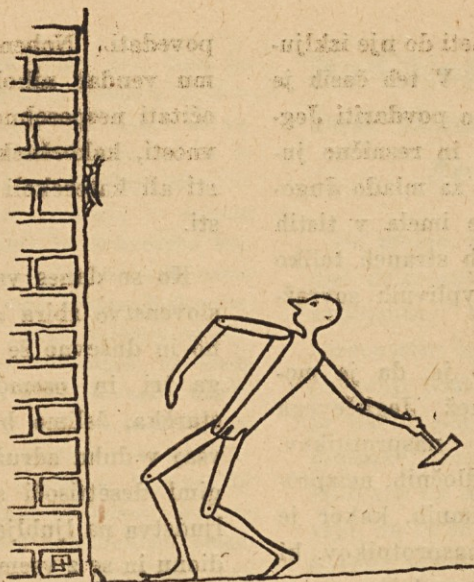
“S takim rokodelstvom” — je mirno ugotovil Murn Marnjač — “gredo vsi po zlu in končajo v bolnici ali v kehi.”

“Nehaj že enkrat, ščurkač, s svojimi črnimi napovedmi, ker če me zgrabi jeza, bo gorje tebi!”

“O ti ubogi Storžek! Prav zares se mi smiliš!...”

“Zakaj se ti smilim?”

“Smiliš se mi, ker si pač dondek, in imaš trdo — lesenjačo mesto glave.”

Po teh besedah je planil Storžek ves divji pokonci, po-grabil s klopi leseno kladi-vo in ga zagnal proti Murnu Marnjaču.

Mogoče Storžek ni namera-val kaj posebno hudega, a ne-sreča je hotela, da je zadel Murna prav na glavo; ubož-ček je še zavzdihnil "kri, kri, kri!" in obvisel prilepljen na steni.

SLOVENSKA GOSTILNA
Avenida San Martin 2805
ANTON ANDERLIČ

Krojačnica Gorica
Avda. del Campo 1080
U. T. 59 - 3102
Vsakovrstno blago na izbiro
MAURIČ in LEBAN

Vsa staobena dela
Špecialist za armiran beton
FRAN ŠTEKER
Zamudio 2380

Najboljši kruh na dom
7 vrst: 20, 25, 30 cts za kg
Yerua 4167 — U. T. 59-1394
AUGUSTIN TROBEC

Slovenska gostilna
Garmendia 4879
VOLK in COLJA

III.

Storžek je lačen in poišče jajce, da bi si pripravil cvrtje, ki pa mu odleti skozi okno.

Medtem se je že zmračilo in Storžek se je spomnil, da ni še ničesar užil, in čutil je, kako mu kruli po želodeu, kar mu je vzbudilo poglav-nost.

Otroška poglavnost je ne-počakljiva; čez trenutek se je spremenila v lakoto, ki bi kar gohtala, in že je bila vol-

Železnina, barve, steklo
Stavbeni material
Asunción 4602 U. T. 50-0724
BARTOL FLOR

Slovenska gostilna
ŽIVEC EMILIO
Osorio 5085
ženitovanjske gostije

Zimsko in letno perilo
Fine srajce po meri
Avalos 248 — La Paternal
IVAN KASTELIC

Trgovina jestvin
MOČNIK IVAN
Sapaleri 2699
U. T. 59 Paternal 0467

čja požrešnost in končno ta-ka, da bi jo kar z nožem na-debelo rezal.

Lačni Storžek je skočil ka-ognju, kjer je bil prislonjen piskrček, v katerem je vre-lo, in hotel je odmakniti po-krovko, da bi videl, kaj je v njem — a pisker je bil le naslikan... Predstavljajte si revčka, kako je obstal! Nos, ki je bil že tako dolg, se mu je podaljšal najmanj za štiri prste.

Nato je začel Storžek te-kati po sobi in je stikal po-vseh kotih, da bi našel kos kruha, pa četudi trdega ko-rog, ali vsaj skorjico ali ka-ko oglodano kost, ki je osta-la psu, ali mrvo plesnive po-lente, ribjo koščico ali vsaj karkoli, da bi le požvečil, a nič ni dobil, nič, pravi prav-cati nič.

(Nadaljevanje)

Slovenska gostilna
Warnes 2113
Mrzla jedila, kegljišče, balini
IVAN ROGELJ

Prvovrstna modna šivilja
MARIJA KOJANEC
San Blas 991
U. T. 59 Paternal 0467

Optica Foto **E. FERRO**
Lavallo 1242 U. T. 35-5800
Na optiko 20% popusta

Slovenska brivnica na Pater-nalu "LA ESTRELLA"
Osorio 5097
JOSIP KALINGAR

Najstarejša slovenska trgo-vina jestvin v Buenos Airesu
Yerua 5087-89
Vse, najboljše, sveže, dostav-ljamo tudi na dom.